

ARBEIDSRECHTBANK VAN BRUSSEL

BESCHIKKING

A.R. verzoekschriften 10/1692/B

Rep. Nr. 10/

Gelet op het hierbij gevoegd verzoekschrift neergelegd op de griffie op 19 oktober 2010 in naam van :

██████████, geboren op ██████████
woonstkeuze doende bij de raadsman,

vertegenwoordigd door Mter Anne-Marie DOSSCHE, Leuvensesteenweg, 369 bus 1, 1932 Sint-Stevens-Woluwe,

Voorwerp van de vordering :

De vordering strekt ertoe:

De vordering ontvankelijk en gegrond te horen verklaren.

(in hoofdorde) Het agentschap Fedasil, met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat, 21 en het OCMW Brussel, te horen veroordelen verzoekende partij onder te brengen in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats en dit onmiddellijk na de betekening van de tussen te komen beschikking en om hem hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet en dit op straffe van een dwangsom van 500 Euro dag.

(in ondergeschikte orde) Het OCMW Brussel te bevelen binnen de 12 uur na betekening van de beschikking verzoekende partij een verblijfplaats en financiële middelen te voorzien die toestaan te elven conform de menselijke waardigheid onder verbeurte van een dwangsom van 500 € per dag vertraging vanaf deze beschikking.

Rechtsbijstand toe te kennen en Gerechtsdeurwaarder ██████████ aan te stellen teneinde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen teneinde de tussen te komen beschikking te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering.

De uitvoering op de minuut te verklaren zonder borgstelling of kantonnement en spijs aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.

I. Feiten

Verzoekende partij is asielzoeker, die asiel aanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op 14 oktober 2010. Na zich te hebben aangeboden op dezelfde dag bij Fedasil bleek dat het opvangnetwerk verzadigd is en dus geen verplichte plaats van inschrijving kon worden toegewezen.

II. In Rechte

Krachtens artikel 3 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (de opvangwet) heeft elke asielzoeker recht op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Onder opvang wordt de materiële hulp¹ verstaan die op grond van deze wet toegekend wordt of de maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door de OCMW's overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW-wet).

Ook artikel 9 van de opvangwet bepaalt uitdrukkelijk dat de opvang wordt toegekend door de opvangstructuur of het OCMW toegewezen als verplichte plaats van inschrijving.

Dit recht op materiële hulp geldt, overeenkomstig artikel 6 van de opvangwet, voor elke asielzoeker vanaf de indiening van zijn asielaanvraag en is van kracht gedurende de hele asielprocedure.

Artikel 10, 2° van de opvangwet bepaalt verder dat Fedasil een verplichte plaats van inschrijving toewijst aan vreemdelingen die een asielaanvraag ingediend hebben, nadat hun verblijfsvergunning was verlopen.

Ook artikel 11 § 1 van de opvangwet bepaalt dat aan de asielzoekers, bedoeld in artikel 10, 2°, een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving wordt toegewezen.

De asielprocedure van verzoeker is nog steeds hangende.
Het is strijdig met de menselijke waardigheid en met art. 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens om mensen op de straat te laten leven.

De opvang van de asielzoekers komt overeenkomstig de wet van 12 januari 2007 toe aan het agentschap FEDASIL.

De urgentie is afdoende bewezen wat de vordering lastens FEDASIL betreft, en de schending van artikel 3 EVRM manifest is zodat een ingrijpen van de rechter

¹ Materiële hulp wordt in artikel 2, 6° van de opvangwet gedefinieerd als de hulp die verleend wordt door het Agentschap of de partner binnen een opvangstructuur en die met name bestaat uit huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot diensten als tolkdiensten of opleidingen, evenals de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer.

noodzakelijk is om de begane feitelijkheid en schending zonder meer en onmiddellijk te laten ophouden.

Wat het bedrag van de dwangsom betreft :

De Opvangwet heeft een dubbele bedoeling:

1. enerzijds garandeert zij de opvang van asielzoekers en van gezinnen met minderjarige kinderen in omstandigheden die men van een beschaafd land kan verwachten,
2. anderzijds diende de opvang van de betrokkenen in de centra van FEDASIL het voorheen vastgestelde aanzuigeffect stop te zetten, dat werd gecreëerd wanneer OCMW's verplicht waren financiële hulp (meestal bestaande uit een leefloon) uit te betalen aan alle betrokkenen.

Thans stellen wij vast dat FEDASIL weigert de asielzoekers en gezinnen met minderjarige kinderen op te vangen en er uitdrukkelijk voor kiest de in vorige dossiers opgelegde dwangsommen van 250 euro per persoon en per dag te betalen.

Het opleggen van een dwangsom heeft niet tot doel de verrijking van de betrokkenen op de kap van de Belgische Staat te bewerkstelligen, maar wél FEDASIL en bij uitbreiding de beleidsmakers die voor FEDASIL verantwoordelijk zijn, te verplichten de Belgische wetgeving na te leven.

De enig mogelijke oplossing voor de honderden dossiers die bij de rechtbanken aanhangig worden gemaakt bestaat uit een beleidsmatige daad:

- de bestaande wetgeving moet immers door de rechtbanken worden toegepast;
- indien de bestaande wetgeving niet voldoet moet zij worden aangepast door de bevoegde instanties (regering en parlement), maar zij moet in afwachting verder worden uitgevoerd;
- indien de bestaande wetgeving wél voldoet dient het FEDASIL de opvang van de betrokkenen te verzekeren overeenkomstig deze wetgeving;
- in elk geval dienen de verantwoordelijke ministers ervoor te zorgen dat FEDASIL over de middelen beschikt om haar taak uit te voeren.

Wij stellen heden vast dat een dwangsom van 250 euro per persoon en per dag FEDASIL, en bij uitbreiding de Belgische Staat, er niet toe kan bewegen de uitvoering van de Opvangwet te bewerkstelligen.

Een dwangsom moet voldoende hoog zijn om de geviseerde partij ertoe te dwingen de wetgeving uit te voeren.

Daarom wordt de naleving van de wet bevolen onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag.

Wat de gevorderde rechtsbijstand betreft :

De vordering die strekt tot het verlenen van de rechtsbijstand en de kosteloze rechtspleging aan verzoekende partij is gegrond.

OM DEZE REDENEN

Wij, Gaby Van den Bossche, Voorzitter van de Arbeidsrechtbank zitting houdend te Brussel, bijgestaan door Onze Hoofdgriffier, Joël KEPPENS.

Veroordelen het agentschap Fedasil, met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21 om verzoekende partij onder te brengen ofwel in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats, en dit binnen de 12 uur na de betekening van de tussen te komen beschikking en om haar hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet, dit op straffe van een dwangsom van 500 Euro per dag vanaf de 5de werkdag na de betekening van huidige beschikking in afwachting van een uitspraak in de procedure ten gronde ingeleid voor deze rechtbank;

Verlenen aan verzoekende partij de rechtsbijstand;

Stellen Meester [REDACTED] gerechtsdeurwaarder, aan ten einde kosteloos zijn ambt te verlenen voor dit alles;

Verklaren de te wijzen beschikking uitvoerbaar bij voorraad op de minuut, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.

Gedaan en afgeleverd in Ons Kabinet, Poelaertplein, 3 te 1000 Brussel, op 20 oktober 2010.

De Hoofdgriffier,

Joël KEPPENS

De Voorzitter,

Gaby VAN DEN BOSSCHE.